

ĐÁNH MẮT CƠ HỘI

Khi suy niệm về hai bài đọc Kinh Thánh hôm nay, lòng tôi trào dâng một nỗi buồn và tiếc nuối sâu xa. Buồn cho những người đã khước từ Lời Chúa, cho thái độ chai đá của họ trước những sứ giả được Thiên Chúa sai đến, và buồn thay, cả trước chính Con Một yêu dấu của Người, Chúa Giêsu. Tiếc nuối bởi vì họ đã bỏ lỡ biết bao cơ hội quý báu để nhận biết Thiên Chúa và khám phá ra chính mình.

Hôm nay, tôi muốn chia sẻ với anh chị em suy tư về một thực tế đau lòng: **đánh mất cơ hội**. Không chỉ họ, mà chính bản thân tôi cũng không ít lần vấp phải. Và đó cũng là nỗi buồn và tiếc nuối của chính cá nhân tôi.

1. Dân Israel – Lòng chai đá trước lời kêu gọi của Thiên Chúa

Bài đọc thứ nhất, trích từ sách ngôn sứ Giêrêmia (7, 23-28), cho chúng ta thấy một bức tranh ảm đạm về mối tương quan giữa Thiên Chúa và dân Israel. Thiên Chúa, với tình yêu thương vô bờ bến, đã không ngừng sai các ngôn sứ đến với họ, từ ngày họ ra khỏi Ai Cập. Nhưng đáp lại tấm lòng đó là gì? Sự thờ ơ, ngoan cố, và thậm chí là phản bội. “Từ ngày cha ông chúng ra khỏi đất Ai Cập cho tới nay, ngày qua ngày khác, Ta không ngừng sai đến tất cả những tôi tớ của Ta là các ngôn sứ đến với chúng. Nhưng chúng đã không nghe, cũng chẳng để tai, chúng ra cứng đầu cứng cổ. Chúng hành động xấu hơn cả cha ông chúng nữa.”

Lời trách mắng này như một lưỡi dao sắc bén, xé toạc bức màn che giấu sự thật phũ phàng. Thiên Chúa khao khát họ lắng nghe tiếng Người, để Người trở thành Thiên Chúa của họ và họ là dân riêng của Người. Người muốn dẫn dắt họ trên con đường hạnh phúc, nhưng lòng họ đã trở nên chai đá, không còn khả năng đón nhận ân sủng.

Chúng ta như cảm thấy một nỗi đau xót tiếc nuối nào đó và có thể như thất vọng.

Chúa còn nói với ngôn sứ Giêrêmia: “VẬY, người sẽ nói với chúng tất cả những điều ấy nhưng chúng chẳng nghe đâu. Người sẽ gọi chúng nhưng chúng chẳng nghe đâu. Đây là một dân tộc không biết nghe tiếng Đức Chúa, Thiên Chúa của mình. Không chấp nhận lời sửa dạy, sự thật đã tiêu tan và biến khỏi miệng chúng.”

Lòng con người phải là mảnh đất màu mỡ để hạt giống lời Chúa nảy mầm, là thánh đường để chứa đựng những huấn lệnh thiêng liêng. Nhưng khi lòng đã hóa đá, nó chỉ còn là một chướng ngại vật, ngăn cản dòng chảy của ân sủng và sự thật.

Chúng ta cảm nhận được nỗi đau sâu sắc của Thiên Chúa khi dân Người “cứ lùi chứ không tiến”, cứ lùi bước trong bóng tối, thay vì tiến lên trong ánh sáng của Người. Và chúng ta cũng cảm thấy tiếc nuối cho những cơ hội đã mất, những con đường dẫn đến sự hoán cải và bình an đã bị bỏ qua.

2. Chúa Giêsu và sự xuyên tạc ác ý (Bài đọc 2)

Đoạn Tin Mừng theo Thánh Luca (11, 14-23) lại cho chúng ta thấy một hình ảnh khác về sự mù quáng và cứng lòng. Chúa Giêsu, Đấng Cứu Thế, đến để giải thoát con người khỏi xiềng xích của tội lỗi và bóng tối. Ngài chữa lành bệnh tật, trừ quỷ, và giảng dạy về tình yêu thương của Thiên Chúa Cha.

Đoạn tin theo thánh Luca chương 11 từ câu 14 đến 23 trình thuật lại việc Chúa Giêsu chữa lành một người bị quỷ ám làm cho câm. Dân chúng thì ngạc nhiên, nhưng một số người lại bảo Chúa dựa thể tướng quỷ Bêendêbun mà trừ quỷ.

Trong tin mừng Thánh Mátthêu, những người nói câu đó chính là những người Biệt phái. Còn trong tin mừng Theo Thánh Mátcô, những người đó là các Kinh sư từ Giêrusalem đến. Chúng ta biết những người Biệt phái, các Kinh sư là những người rất đố kỵ với Chúa Giêsu và ghen tức Ngài.

Đã bao nhiêu lần Chúa chữa bệnh, trừ quỷ, giảng dạy những điều tốt lành nhưng họ luôn từ chối, từ khước. Và khi từ khước và ngay cả đến việc xuyên tạc ác ý như việc Chúa chữa lành người bị câm này, họ đã đánh mất nhiều cơ hội để hoán cải, để sống trên con đường lương thiện và cũng mất cơ hội để nhìn ra, để nhận ra tình yêu Thiên Chúa. Tiếc cho họ, họ đã đánh mất những cơ hội quý giá, nhất là những cơ hội để khám phá ra chính Chúa Giêsu và qua Chúa Giêsu để biết tình yêu của Thiên Chúa Cha, một Thiên Chúa mà họ vẫn muốn tôn thờ.

Chúa Giêsu đã nói: “Nếu Tôi dùng ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều Đại Thiên Chúa đã đến giữa các ông.” Nhưng vì lòng chai đá và sự xuyên tạc ác ý, họ đã không nhận ra sự hiện diện của Triều Đại Thiên Chúa ngay trước mắt mình.

3. Lời mời gọi cho chúng ta trong Mùa Chay

Còn chúng ta? Trong mùa chay, một điệp khúc được lập đi lập lại: “Đây là thời thi ân, đây là ngày cứu độ”. Đây, hôm nay đây, lúc này đây, tại nơi đây.

Mỗi ngày Chúa đều đến với chúng ta qua Lời Người, qua tác động của Ôn Thánh, chúng ta đón nhận hay khước từ? Đời sống chúng ta đã được biến đổi hay không? Hay vẫn cứ ù lì, không chuyển động? Chúng ta tiếc cho người Do thái ở trong các bài đọc Kinh Thánh hôm nay.

Nhưng, chúng ta cũng phải tiếc cho chính mình, cũng phải hối lỗi cho chính mình, vì đã bao nhiêu lần chúng ta đã đánh mất rất nhiều cơ hội Chúa gửi đến.

“Ngày hôm nay, các bạn nghe tiếng Chúa, các bạn đừng cứng lòng nữa.”

Đừng để lòng mình trở nên chai đá. Hãy lắng nghe tiếng Chúa, hãy để Người biến đổi cuộc đời chúng ta, để trở nên những người mang ánh sáng của Thiên Chúa đến cho tha nhân với tư cách “những người lữ hành hy vọng”: hy vọng về những cơ hội Chúa gửi đến và hy vọng một cuộc đời được biến đổi nên thánh thiện.